

tuelle Udvalg at tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, om der ikke ved Siden af, at der stilles flere Penge til Raadighed, ogsaa er Grund til at sige, at Landarbejderne bør udrede om ikke hele Beløbet, saa dog i alt Fald en større Del af det end nu.

Den højtærede Landbrugsminister og enkelte andre Talere have omtalt, at det er aldeles klart, at der er Trang til en saadan Lov, fordi Husmændene først lidt efter lidt fremkomme med deres Ønsker, idet de først have villet undersøge Forholdene og ikke allesammen paa en Gang stille deres Krav; de ere forsigtige, og komme først, naar de se, at det gaar godt for andre. Jeg tror nu ikke, at dette er den egentlige Grund. Det er en Selvfølge, at enhver Lov maa have Tid til at virke, inden dens Virkninger blive alle bekendte. Se vi paa et Amt som Randers Amt, hvor der har været størst Efterspørgsel efter disse Lodder, se vi, at Efterspørgselen har været der lige fra første Færd, men det kunde jo maaske siges, at der i dette og maaske i andre Amter kan have fundet, om ikke en ligefrem Agitation, saa dog en Paavirkning Sted paa en eller anden Maade for at faa dem til at møde frem med Ønsker om at faa en Jordlod.

Med disse faa Ord skal jeg slutte, idet jeg haaber, at Udvalget vil kunne finde en Form, under hvilken Landarbejderne, da de nu have Evne dertil, kunne komme til at tage mere Del i de forøgede Udgifter, der nu kræves for at skaffe flere Penge til Oprettelsen af disse mange Husmandshjem.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tolderlund: Forinden Forhandlingen sluttes, vil jeg gerne bringe det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt) en Tak for den Interesse, han lagde for Dagen for Byarbejderne. Jeg haaber, at denne Interesse maa bevares for dem og for de Forhold, der overhovedet vedrøre Byerne. Forholdet er jo det, at denne Lov er Frugten af det Arbejde, der er udført i en Kommission, men en saadan har ikke været nedsat for Byerhvervenes Vedkom-

mende. Skulde der imidlertid komme Forslag frem, enten igennem en saadan Kommissions Arbejde eller ved privat Initiativ, gør jeg sikker Regning paa det ærede Medlems Bistand til, at ogsaa Byarbejderne kunne blive hjulpede paa lignende Maade.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Jeg takker for de mange velvillige Udtalelser, der ere faldne angaaende denne Sag, og jeg tør vel derefter nære godt Haab om, at det skal kunne lykkes at gennemføre Lovforslaget i indeværende Rigsdagssamling. Det er jo kun et enkelt Medlem, der har udtalt sig bestemt imod Lovforslaget, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig). Det ærede Medlem fandt, at dette Lovforslag var farligt, og at det var uretfærdigt. Jeg kan selvfølgelig langt fra give det ærede Medlem Ret i denne Opfattelse, at det skulde være farligt og uretfærdigt gennem en Lov som denne at komme de i økonomisk Henseende ringest stillede i vort Folk noget til Hjælp; thi det vil det ærede Medlem sikkert indrømme mig, at Landarbejderne ere dem i vort Folk, der ere og have været ringest stillede i økonomisk Henseende. Nej, der er ikke noget farligt eller uretfærdigt i dette, og der er heller ikke noget unyttigt i det, som det ærede Medlem ogsaa vilde gøre gældende. Det ærede Medlem sagde, det var en ganske unyttig Lov, fordi det kun var saa faa Mennesker, der fik Nytte af den. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at efter den nugældende Lov vil der være omtrent 2,000 Landarbejdere, der ville være komne i Besiddelse af et saadant lille Hjem. For saa vidt dette Lovforslag bliver til Lov, vil Tallet forhøjes til ca. 5,300, det er jo dog noget. Selv om det selvfølgelig ikke er noget særligt højt Tal, tror jeg dog, det har sin ikke ringe Betydning Landet over, at disse smaa Hjem blive oprettede. Men for øvrigt er det ogsaa mit Haab, at vi ikke blive staaende ved denne Begrænsning, det er mit Haab og min Tro, at det Lovgivningsarbejde, her er begyndt, vil blive fortsat i en længere Aarrække, ellers skulde der ske, synes det mig, ganske mærkværdige Forandringer i Forholdene rundt omkring paa Landet. —